

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. В. 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: АНЕТА М. П.

Членове: В. Й. М.
Н. Д. Н.

при участието на секретаря И.С.К

като разгледа докладваното от АНЕТА М. П. Въззивно гражданско дело №
20231300500243 по описа за 2023 година

Производството е въззивно реда на чл.258 и сл. ГПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на М. З. С. , чрез процесуалния си представител адв. С. И. от АК В. В. против решение № 352/25.04.2023г. по гр. д. №2 039/22г. по описа на ВРС, с което е дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата М. З. С. с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. К., обл. В. да бъдат издадени международни паспорти на децата Д М. З. с ЕГН ***** и Е М. З.с ЕГН *****, както и е разрешено децата Д. М. З. с ЕГН ***** и Е М. З. с ЕГН ***** да пътуват в чужбина в страните от ЕС, Г. и Република С. до навършване на пълнолетие на децата, придружавани от майка си А. Р. П. с ЕГН ***** . В жалбата се поддържа преправилност, необоснованост и незаконосъобразност на решението и се моли за отмяната му.

В срока по чл.263 ГПК не е постъпил отговор на въззивната жалба.

Контролиращата страна ДСП Брегово, редовно уведомена, не изразява становище по жалбата.

По предмета на така предявения иск с правно основание чл.127а ал.2 СК се излагат следните твърдения от страните:

Твърди се от ищцата, че с ответника са родители на децата Д. М. З. родена на 25.11.2009г. и Е М З., родена на 17.05.2007г. Посочва, че бащата не се интересува от тях повече от 10 години. Със съдебно решение от 12.11.2015г. родителските права по отношение на децата са предоставени на ищцата. Със съдебно решение от 27.06.2017г. по гр.д. № 2901/2016г. по описа на РС - В. е дадено съгласие вместо бащата на двете деца да бъде издаден международен паспорт, както и е разрешено да пътуват в чужбина за срок от 5 години.

Поддържа се, че децата заедно с майката през 2017г. заминали за Г., където били записани на училище. През лятото на 2022г. майката заедно с децата се прибрали в гр. Б., но се оказало, че не могат да се върнат в Г., защото валидността на паспортите изтича и не могат да бъдат издадени

нови без съгласието на бащата. С последния не може да се осъществи контакт.

Иска се от съда да даде разрешение, заместващо съгласието на ответника да бъдат издадени международни паспорти на децата, както и разрешение да пътуват в чужбина в страните от ЕС и Република С заедно с майка си.

Ответникът, редовно уведомен чрез упълномощен процесуален представител е подал отговор на исковата молба, с който е оспорил предявения иск. Оспорил е автентичността на представените документи на чужд език. Оспорил е изложените твърдения в исковата молба, че не се интересува от децата. Навел е доводи, че целта на майката е децата да бъдат изведени в чужбина и същият да бъде възпрепятстван да осъществява контакти с децата.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, изготвен е социален доклад от Д"СП" - Б, приложено е гр.д. № 2901/ 2016г. по описа на Районен съд - В

ВОС като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че страните са родители на децата Д. М. З. с ЕГН ***** и Е. М. З. с ЕГН *****.

От приложеното гр.д. № 2901/ 2016г. по описа на Районен съд - В. е установено, че с влязло в законна сила решение от 27.06.2017г., съдът е дал съгласие вместо бащата М. З. С. да бъдат издадени международни паспорти на малолетните деца Д. М. З. с ЕГН ***** и Е. М. З. с ЕГН ***** , както и е разрешил децата да пътуват в чужбина в страните от ЕС и Република С за срок от 5 години, считано от влизане в сила на решението, придружавани от майка си А. Р. П. с ЕГН *****.

Установено е също, че със съдебно решение на Районен съд - В, родителските права по отношение на децата са предоставени за упражняване на майката, като на бащата е определен режим на лични контакти с децата, както и е осъден да заплаща месечна издръжка на децата.

По делото са представени писмени доказателства на немски език с превод на български език, от които е видно, че децата заедно със своята майка са се установили да живеят в Г, гр. К и са били записани в училище Берхен от 2017г. Представени са и две удостоверения от същото училище, от които е видно, че децата са записани и за учебната 2022/2023г. , като детето Е е записана в 8б клас, а детето Д в 6а клас. Училищните занятия са започнали на 18.10.

Представени са писмени доказателства, от които се установява, че ищцата работи в Г по трудов договор.

Представени са писмени доказателства, от които се установява, че ищцата заедно с децата имат адресна регистрация в гр. К Г от 31.07.2017г. до 29.04.2021г. и от 06.10.2021г. до 01.08.2022г.

Поради оспорване от ответника на представените документи, съдът е направил запитване до училище Берхен относно това дали децата са записани да учат там. По имейл е подаден отговор от училищните власти, които посочват, че от 01.11.2022г. децата не посещават училището.

Представени са и писмени доказателства, от които се установява, че ответникът е имал забрана да посещава ФРГ, но считано от 07.12.2022г. отново има право да влиза на територията на страната.

Разпитаният свидетел К Б- баща на ищцата, установява обстоятелства, че ищцата заедно с децата са живели в Г от 2017г. до 2022г. Понастоящем се намират в гр. Б, поради това, че документите на децата са за подновяване и е необходимо разрешение на бащата. Свидетелят посочва, че децата учат в Г Дъщеря му е работила в Г. Свидетелят също е ходил в Г при тях, за да им помага. Там са живели в жилище с необходимите удобства.

Свидетелят З Т - първи братовчед на ответника, установява обстоятелства, че ответникът живее в Шот 4-5 години, където и работи. Установява също, че през 2015-2016г. майката е взела децата, защото ответникът е бил лишен от свобода в Германия и оттогава се загубила връзката с тях. Свидетелят посочва също, че ответникът не можел да се вижда с децата.

ВРС е дал вяра на свидетелските показания доколкото съответстват на събраните по делото доказателства и пресъздават лични впечатления на свидетелите.

От социалното проучване, се установява, че действително ищцата заедно с децата живеят в Г от 2017г. , където ищцата работи, а децата са записани на училище. Налице е силна емоционална връзка на децата с майката. Понастоящем децата живеят в гр. Б.

Изслушани в съдебно заседание, и двете деца категорично са заявили, че желаят да живеят и да учат в Г в гр. К където са се установили от 2017г. Споделят, че там се чувстват добре, имат приятели. Жилището, в което живеят е с нормални условия. Дошли в Б през лятната ваканция на миналата година, но когато трябвало да заминат, се оказало, че документите са изтекли и трябва да се подновят. Необходимо било съгласие на баща им, но те не поддържат връзка с него, а и той отказал да им съдейства.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск намира правното си основание в нормата на чл.127а ал.2 СК.

Цитираната норма предвижда, че въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, а когато последните не постигнат съгласие по ал. 1, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето. Производството има характера на спорна съдебна администрация. При разрешаване на възникналия спор основен критерий за преценка винаги е интересът на детето. Настоящият състав намира, че е налице категорична и непротиворечива практика, приемаща, че разрешението за неограничено извеждане на детето от територията на страната без съгласието на единия родител не е в интерес на детето / Решение № 33 от 25.02.2014 г. на ВКС по гр. д. № 143/2013 г., III г. о., ГК, Решение № 116 от 16.04.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5156/2013 г., IV г. о., ГК, Решение № 234 от 30.05.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1580/2011 г., IV г. о./ В този смисъл е и т.1 на ТР №1 от 3.07.2017 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2016 г. на ОСГК.

При преценка какъв е интересът на детето пък следва да бъдат съобразени критериите, посочени в § 1, т. 5 от ДРЗЗДет., дефиниращ понятието „най-добър интерес на детето“. Там изрично е посочено, че преценка за интереса на детето се обуславя от желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето;опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето.

Безспорно се установи по делото, че към настоящия момент, родителските права върху децата са предоставени на майката. Грижи по отглеждането и възпитанието на децата полага ищцата, която има необходимия родителски капацитет.

От показанията на разпитаните свидетели, се установява, че ищцата заедно с децата живеят в Г. Установява се също, че ответникът живее и работи в Ш от 4- 5 години.

Безспорно е, че ответникът не е дал разрешение децата да пътуват в чужбина. Същият в с.з. заявява, че не е съгласен децата му да живеят в Г, без да сочи основателна причина за това. След като от страна на бащата не е дадено писмено съгласие за издаване на международен паспорт на децата и пътуването им в чужбина, то между родителите е налице спор по смисъла на чл. 127а, ал. 2 от СК, тъй като с този иск се цели да се разреши спор за конкретни права по отношение на детето. Такъв е настоящия случай.

При извършване на преценката, дали следва да се разреши на децата да пътуват извън граница, следва да се съобрази преди всичко техния интерес. Съдът намира, с оглед на така установената фактическа обстановка, че в интерес на децата е да им бъде предоставена възможност да пътуват извън страната. Предвид обстоятелството, установено по делото, че децата от 2017г. живеят заедно със своята майка в Г в гр. К където са записани на училище. От представената информация от училището Берхен, е видно, че от м. 11.2022г. децата не посещават училището, но това е така, защото от лятото на 2022г. същите се намира в Б поради отказ от страна на бащата да им съдейства за подновяване на международните им паспорти.

Отказът на бащата да разреши на децата си да заминат за Г и да пътуват извън страната, е необоснован и не е в интерес на децата. Съдът приема, че това поведение на бащата обаче не е в

интерес на децата, тъй като престоят им в Б води до невъзможност на децата да учат в училището, в което са записани в Г, оттук затрудняване на децата в до усвояването на учебния материал, полагането на изпити и пр., което би довело до реалната възможност децата да повторят учебната година там. Още по-неубедителен е отказът на бащата да съдейства на децата си да пътуват в Г и поради фактът, че самият ответник живее и работи в чужбина - Ш Същият не живее в Б и доводите, че не би могъл да осъществява контакти с децата си, са неоснователни, тъй като тези контакти могат да се осъществяват при негово желание и на територията на Г. Още повече, че към момента забраната му да посещава ФРГ е отпаднала.

ВРС е отчел и факта, че при липсата на съгласие от страна на бащата, съответно- на разрешение на съда децата да пътуват, без да е необходимо съгласие на този родител, биха се накърнили техни основни права като граждани на страната да се придвижват свободно, без да бъдат ограничавани в това, освен ако по-висши интереси не налагат корекция на тази свобода. С оглед установените интереси на децата, ВРС е стигнал до правилния извод, че следва да бъде дадено разрешение за пътуването им в границите на държавите от ЕС, Г, както и в Република С

С оглед на гореизложеното, следва да бъде постановено решение, с което на основание чл. 127а, ал. 2 от СК във вр. с чл. 45 и чл. 76, т.9 от ЗБЛД да бъде дадено съгласие вместо бащата за издаване на паспорти на децата Д и Е, както и разрешение да пътуват в чужбина, а именно в страните от ЕС, Г и Република С заедно с майка си до навършване на пълнолетието им.

Съобразно т.1 на ТР №1 от 3.07.2017 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2016 г. на ОСГК, изискването за съществуването на конкретно защитен интерес на детето при пътуването му извън страната налага разрешението за това да бъде дадено за определен период от време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем (напр. държавите членки на Европейския съюз) или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави. Интересът на детето при дадено разрешение от съда за неограничено като период от време и място на пътуване в чужбина, не е защитен в достатъчна степен, защото не е извършена предварителна преценка на мястото, условията и средата, при които детето ще пребивава в даден момент, за да се прецени има ли конкретен и реален риск за детето. Освен това текстът на чл. 127а, ал. 1 СК сочи, че съдът се произнася само по отделен, конкретно възникнал между родителите спор, но не може веднъж завинаги да замени съгласието на родителя и да постанови неограничено по време и територия пътуване. Като съобрази постановките на цитираното ТР съставът приема, че даването на разрешение за пътуване на децата за срок до навършване на 18-годишна възраст е на практика даване на разрешение за определен период, предвид обстоятелството, че децата са съответно на 16 и 14 години, т.е. продължителността на периода по-малък от пет години за едното и от 2 за другото дете.

Решението на ВРС в горния смисъл следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 352/25.04.2023г. по гр. д. №2039/22г. по описа на В идинския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

